جهان‌نما

چشم امید اروپا به گاز قطر

با وجود تلاش‌های مقام‌های اروپایی، به‌نظر می‌رسد که مشکلات فنی و قراردادهای پیش‌فروش گاز، مانع بزرگ تأمین گاز اروپا از سوی دوحه است

ترس از زمستان سختی که به‌دلیل کمبود گاز و منابع انرژی ماه‌هاست در گرمای تابستان لرزه بر اندام اروپایی‌ها انداخته است، مقامات اروپایی را به چاره‌جویی واداشته تا برای کمبود گاز صادراتی روسیه از هم‌اکنون به فکر باشند. هنوز زمستان فرا نرسیده و روس‌ها که به‌دلیل تحریم‌های سفت و سخت غرب پس از جنگ اوکراین حسابی از همسایگان اروپایی خود دل‌چرکین هستند، این روزها به هر بهانه‌ای جریان گاز در خط لوله نورداستریم-۱ را قطع و وصل می‌کنند. آخرین‌بار، همین چند روز پیش در روز جمعه، شرکت گاز پروم روسیه اعلام کرد که در پی بروز نشتی در یکی از خطوط اصلی، صادرات گاز از نورداستریم را به‌صورت کامل قطع می‌کند تا مشکلات فنی برطرف شود. روس‌ها در ماه‌های اخیر بارها همزمان با جنگ در اوکراین، جریان گاز به اروپا را قطع کرده و در مواردی تعمیرات پمپ‌ها و توربین‌های انتقال را دلیل این قطعی عنوان کرده‌اند. اما آیا کسی نیست که نداند اختلالات پی‌درپی در خطوط انتقال گاز روسیه به اروپا بیش از آنکه دلایل فنی داشته باشد، ریشه در اختلافات سیاسی دارد.

ازهمین‌رو نیز در ادامه تکاپوی مقامات اروپایی برای جبران کمبود گاز روسیه، این بار «شارل میشل»، سیاستمدار ۴۶ساله بلژیکی که از حدود ۳سال پیش به‌عنوان رئیس شورای اروپا در بروکسل مشغول به‌کار است، روز سه‌شنبه(امروز) با چندین مقام بلندپایه در قطر دیدار می‌کند تا درباره مسائل منطقه‌ای و بین‌المللی ازجمله جنگ در اوکراین رایزنی‌هایی داشته باشد. اگرچه جنگ در اوکراین یکی از موضوعات دیدار مقامات اروپایی و قطری است، اما مهم‌ترین بخش این دیدار به بحث بر سر تامین بخشی از گاز موردنیاز اروپا از سوی قطر اختصاص خواهد داشت. یک مقام دولتی قطر در گفت‌وگو با رویترز تأیید کرده که شارل میشل در جریان سفر به دوحه، درباره بحران انرژی اروپا گفت‌وگو خواهد کرد.

قطر سومین ذخایر بزرگ گاز طبیعی جهان را پس از روسیه و ایران دارد و طی چند سال گذشته نیز برخی شرکت‌های اروپایی ازجمله شرکت «انی» ایتالیا برای توسعه میادین گازی با قطر وارد مشارکت شده‌اند. این کشور اما تاکنون هیچ‌گاه جایگاه عمده و تعیین‌کننده‌ای در زمینه تامین گاز اتحادیه اروپا نداشته است. بخش عمده گاز اروپا از خطوط گازی روسیه تامین می‌شود. به گزارش بی‌بی‌سی تا پیش از جنگ اوکراین و تنش در روابط روسیه و غرب، روس‌ها ۴۰درصد گاز طبیعی و ۲۷درصد نفت مورد نیاز اتحادیه اروپا را تامین می‌کردند. آلمان، ایتالیا، هلند، فرانسه، لهستان و مجارستان با به‌ترتیب ۵۶، ۲۹، ۱۳، ۱۱، ۱۰ و ۷درصد، ۶خریدار بزرگ گاز روسیه در اروپا هستند. اتحادیه اروپا سالانه بابت خرید انرژی از روسیه مبلغی حدود ۴۰۰میلیارد دلار را به مسکو پرداخت کرده است. اما اکنون با تنش در روابط مسکو و اروپا، آیا اروپایی‌ها می‌توانند چشم امیدی به گاز قطر داشته باشند؟

۱۱٫۹ میلیارد دلار میزان صادرات گاز مایع قطر در آوریل ۲۰۲۲ به ۱۱٫۹ میلیارد دلار رسید. این میزان در یک سال قبل از آن ۵٫۸ میلیارد دلار بود. بزرگترین خریداران گاز مایع قطر به ترتیب کشورهای چین، هند و ژاپن هستند

«امل حمیدالله»، مدیر اجرایی یک اندیشکده عربی درباره توانایی قطر برای تامین گاز اروپا به پایگاه تحلیلی آمریکایی «مدیالاین» می‌گوید: به ۳دلیل پرکردن شکاف ناشی از کاهش عرضه گاز روسیه به اروپا از سوی قطر ممکن نیست: نخست آنکه ظرفیت فعلی گاز قطر نمی‌تواند جایگزین ۴۰درصد واردات گاز طبیعی اتحادیه اروپا از روسیه شود. دوم آنکه مسئله حمل‌ونقل گاز خود یک چالش بزرگ در این مسیر است و هیچ خط لوله گازی از قطر به اروپا وجود ندارد، بنابراین گاز قطر باید به‌صورت مایع به اروپا ارسال شود و دلیل سوم هم آنکه طی سال‌های گذشته قراردادهای گازی قطر به‌صورت بلندمدت با شرکای آسیایی از چین، هند و ژاپن به‌عنوان خریداران اصلی گاز مایع بسته شده و در شرایط فعلی برای قطر این امکان وجود ندارد که از تعهداتش در قراردادهای پیشین خود سرباز زند، چون لغو قراردادهای بلندمدت قبلی به تحمیل خسارت و غرامت‌های هنگفت علیه دوحه منجر خواهد شد.

این کارشناس عرب‌زبان همچنین معتقد است که مشتریان آسیایی قطر در این سال‌ها خریداران وفادار این کشور بوده‌اند، درحالی‌که در سال‌های گذشته اروپا از انعقاد قراردادهای بلندمدت با قطر اجتناب می‌کرده است. بر این اساس به‌نظر می‌رسد علاوه بر مشکلات فنی و زیرساختی برای تامین گاز اروپا از سوی قطر، به‌طور کلی نگاه اعتمادآمیزی به خریداران و مشتریان اروپایی در دوحه وجود ندارد و شاید قطری‌ها ترجیح می‌دهند به‌جای چرخش به‌سوی بروکسل، همچنان به مشتریان سابق آسیایی خود وفادار بمانند. این شرایط است که باعث می‌شود نگاهی تردیدآمیز به دستاوردهای سفر شارل میشل به دوحه وجود داشته باشد.

اردوگاه آوارگان سوریه‌ای در حومه شهر قهرمان‌مرعش در جنوب‌شرق ترکیه. عکس: نیویورک تایمز

روزگار غریب آوارگان سوریه در ترکیه

تشدید بیگانه‌هراسی علیه آوارگان جنگ سوریه در ترکیه، زندگی آنها را دشوار کرده است

گزارش

کشته شدن یک جوان اهل سوریه با ضربات چاقو در میدان تقسیم استانبول، شلیک مرگبار چند سارق ترکیه‌ای به مرد سوریه‌ای در حومه این شهر و حمله به یک زن جوان دیگر در شهر غازی عینتاب تنها چند نمونه از حملات ۲ماه گذشته به آوارگان جنگ سوریه در ترکیه است. دولت ترکیه که این روزها با یکی از بدترین بحران‌های اقتصادی خود در چند دهه گذشته روبه‌روست، با چالش دردسرساز دیگری هم مواجه شده است: فضای احساسات ضدسوریه‌ای و بیگانه‌هراسی در میان مردم. بنا بر آمارهای دولتی، نزدیک به ۵٫۵میلیون آواره خارجی در ترکیه زندگی می‌کنند که بیش از ۳٫۷میلیون نفر از آنان آوارگان سوریه‌ای هستند. همچنین از زمان آغاز جنگ سوریه در سال ۲۰۱۱میلادی تاکنون بیش از ۲۰۰هزار سوریه‌ای توانسته‌اند شهروندی ترکیه را دریافت کنند. این تعداد باعث شده تا مجموع آوارگان سوریه‌ای ساکن در این کشور به حدود ۴میلیون نفر برسد دفتر ریاست‌جمهوری ترکیه نیز اعلام کرده، بیش از ۳۲۰هزار نفر از ملیت‌های دیگر- بیشتر افغانستانی- اکنون در ترکیه تحت حمایت بین‌المللی هستند؛ آماری که ترکیه را به صدر فهرست کشورهای میزبان آوارگان در جهان برده است.

رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور ترکیه، بارها با تأکید بر موفقیت کشورش در پناه دادن به آوارگان و مهاجران، کشورهای توسعه‌یافته را به‌دلیل حمایت نکردن از مردمی که نیازمند کمک هستند سرزنش کرده است. او ۳ماه پیش با اوج گرفتن انتقادهای داخلی از سیاست درهای باز ترکیه به روی آوارگان تأکید کرد که آنکارا قصد ندارد تا هیچ سوریه‌ای را از این کشور اخراج کند. اردوغان در این‌باره گفت: «کشورهایی مانند ما که با مناطق بحران‌زده همسایه هستیم، بار واقعی پذیرش مهاجران و آوارگان را تحمل می‌کنیم اما کشورهای توسعه‌یافته فقط صدایشان بلند است.»

رئیس‌جمهور ترکیه گرچه بارها بر ادامه حمایت دولتش از آوارگان سوریه‌ای تأکید کرده اما گزارش‌هایی که از اعمال خشونت و سوءاستفاده از آوارگان سوریه‌ای در ترکیه منتشر شده نشان می‌دهد عمق بحران به جایی رسیده که قابل چشم‌پوشی نیست. روزنامه واشنگتن‌پست در این‌باره نوشته: «حملات نفرت‌پراکنانه و نژادپرستانه علیه آوارگان سوریه‌ای در ترکیه به مرحله خطرناکی رسیده است. این حملات با تشدید بحران اقتصادی و افزایش نارضایتی‌های عمومی از دولت، بیشتر هم شده است؛ به‌ویژه اینکه مخالفان اردوغان با گرفتن انگشت اتهام خود به‌سوی سیاست‌های مهاجرتی او، خارجی‌ها را مسئول شرایط فعلی ترکیه قلمداد می‌کنند.» آسلی آیدین‌تاسباس کارشناس ارشد شورای روابط خارجی اروپا، می‌گوید: «با درنظر گرفتن شرایط فعلی در ترکیه می‌توان به این نتیجه رسید که این کشور از همه جهات در مسیر ملی‌گرایی حرکت می‌کند.»

سیاسی‌شدن مسئله آوارگان

اردوغان که سال آینده با انتخابات سرنوشت‌سازی روبه‌روست، اخراج آوارگان سوریه‌ای را قویا رد کرده است اما در واکنش به بالا گرفتن خشم عمومی از سیاست‌های مهاجرتی دولتش گفته که قصد دارد تا سال آینده یک میلیون مهاجر سوریه‌ای را متقاعد کند که به کشور بازگردند؛ سیاستی که از نظر مخالفان اجرا نشدنی و ناکافی قلمداد شده است.

روزنامه واشنگتن‌پست با اشاره به سخنرانی‌ها و لفاظی‌های تحریک‌آمیز ضدمهاجرتی مخالفان اردوغان نوشته: برای گروهی از سیاستمداران ترکیه مسئله آوارگان سوریه اهرمی است که می‌خواهند از آن برای پیروزی احتمالی در انتخابات آینده استفاده کنند. ۲ماه پیش بود که کمال قلیچدار اوغلو، رهبر حزب «جمهوریخواه خلق»، یکی از برجسته‌ترین احزاب اپوزیسیون ترکیه، با اشاره به آمارهای دولتی تولد کودکان سوریه‌ای در ترکیه گفته بود: «دولت باید ۷۰۰هزار کودک متولد شده در خانواده‌های سوریه‌ای ساکن ترکیه را به کشورشان بازگرداند. بزرگ‌ترین ثروت هر ملتی کودکان آن هستند. این کودکان ثروت سوریه‌اند؛ کشوری که بار دیگر روی پای خود ایستاده است و به همین دلیل کودکانش باید به آنجا بازگردند.»

اوزداگ نیز یکی دیگر از سیاستمداران ترکیه‌ای ضدمهاجرتی است که در اغلب سخنرانی‌های خود از حضور آوارگان سوریه‌ای در ترکیه با عنوان «تهاجم» یاد کرده و آنان را متهم می‌کند که هویت مردم ترکیه را تغییر می‌دهند. او اخیرا در یک مصاحبه گفته است: «مهاجران و آوارگان سوریه‌ای یک بحران هویتی برای جامعه و دولت ترکیه ایجاد کرده‌اند.» اغلب پیام‌های او در شبکه‌های اجتماعی نیز مضمون مشابهی دارد. اوزداگ در یکی از پیام‌های خود در حساب کاربری‌اش نوشته: «دولت نمی‌تواند ۵میلیون خارجی که بیشترشان عرب هستند را در جامعه ترکیه ادغام کند. خشم زیادی در خیابان‌هاست و اینکه این خشم هیچ نماینده‌ای در سیاست ندارد باعث می‌شود تا شرایط وخیم‌تر شود. ما تلاش می‌کنیم که این عصبانیت عمومی را کنترل کنیم.»

سامی عبود، نجار سوریه‌ای که از حومه دمشق به استانبول رفته، اما معتقد است که لفاظی‌های تحریک‌آمیز بازیگران سیاسی در ترکیه ریشه در واقعیت نداشته و بیشتر جنبه انتخاباتی دارد. او می‌گوید سیاستمداران ترکیه‌ای از حضور آوارگان در این کشور برای سرپوش گذاشتن بر مشکلات‌شان استفاده می‌کنند. به‌گزارش الجزیره، بیش از ۵۴درصد از مردم ترکیه باور دارند که محله آنان با مشکل حضور آوارگان و مهاجران روبه‌روست؛ این رقم در منطقه مرمره که یکی از بزرگ‌ترین بخش‌های شهر استانبول و قطب اقتصادی آن به‌شمار می‌رود به بیش از ۶۰درصد هم می‌رسد. ارکان افه، شهروند ۴۸ساله ساکن استانبول یکی از کسانی است که باور دارد آوارگان سوریه منشا تمام مشکلات هستند. او به الجزیره می‌گوید: «مسئله این است که ترکیه توانایی اداره کردن این حجم گسترده از مهاجران و بار سنگین اقتصادی و فرهنگی ناشی از آن را ندارد. این مسئله به‌ویژه با تشدید بحران اقتصادی در سال‌های اخیر آشکارتر شده است.»

به اعتقاد ارکان افه، آوارگان سوریه‌ای با قبول کردن مشاغل با حداقل دستمزد و بدون بیمه تامین اجتماعی باعث شده‌اند که بیکاری در میان افراد کم‌درآمد در ترکیه بیشتر شود. با این حال، طاها الغازی، فعال حقوق بشر سوریه‌ای در امور آوارگان در ترکیه این نگاه را رد می‌کند و می‌گوید: «شهروندان ترکیه‌ای فکر می‌کنند که سوریه‌ای‌ها شغل‌شان را دزدیده‌اند اما چطور می‌توانیم آنان را برای این شرایط مسئول بدانیم؟ آنها هم دوست دارند که در شرایط بهتری کار کنند اما در عوض مورد سوءاستفاده کارفرمایان قرار می‌گیرند.»

اظهارات الغازی را مطالعات اندیشکده بروکینگز نیز تأیید می‌کند. براساس گزارشی که این مؤسسه اخیرا منتشر کرده، بیش از ۲٫۱میلیون آواره در سن کار در ترکیه در مشاغل غیررسمی مشغول به‌کار هستند و اغلب دستمزدهای ناچیز و کمتر از حداقل دستمزد دریافت می‌کنند. همچنین مؤسسه آلمانی «اقتصاد کار» با بررسی تأثیر حضور آوارگان سوریه‌ای در بازار کار ترکیه گزارش داده که حضور آنان تأثیری برای نرخ بیکاری یا کاهش سطح دستمزدها در این کشور نداشته است.

آینده نامعلوم

وب‌سایت خبری نیوعرب اوایل هفته جاری در گزارشی با اشاره به شرایط دشوار زندگی آوارگان سوریه‌ای نوشته: موج نگران‌کننده حملات نژادپرستانه و بیگانه‌هراسی به‌علاوه تشدید فشارهای سیاسی که باعث شده تا دولت از طرح متقاعد کردن سوریه‌ای‌ها برای بازگشت به کشورشان صحبت کند بسیاری از پناهجویان را عمیقا نسبت به آینده نگران کرده است. احمد الصفادی که در حومه آنکارا مغازه کوچک شیرینی‌فروشی دارد به وب‌سایت نیوعرب می‌گوید که قصد دارد به همراه ۳فرزندش ترکیه را ترک کند. او می‌گوید: «خیلی وقت است که در برابر رفتارهای نژادپرستانه و تبعیض‌آمیز در کوچه و خیابان مقاومت کرده‌ایم اما حالا به جایی رسیده‌ایم که دخترم به‌خاطر رفتارهای توهین‌آمیز و تبعیض‌های غیرقابل تحمل نمی‌خواهد به مدرسه برود و پسرم به‌دلیل زورگویی‌های مداوم قصد داشت خودکشی کند.» الصفادی که کسب‌وکارش هم در سال‌های گذشته چندبار مورد حمله قرار گرفته است، می‌گوید: «بارها شیشه‌های مغازه‌ام را با پرتاب سنگ شکسته‌اند و خسارت زیادی به بار آورده‌اند. این رفتار و تغییراتی که شاهدش هستیم عمیقا ما را دلسرد و ناامید کرده است.»

تکیه وارث «تاچر» بر صندلی نخست‌وزیری انگلیس

لیز تراس سومین زن در تاریخ انگلیس است که به نخست‌وزیری می‌رسد

اروپا

لیز تراس، وزیرخارجه انگلیس، دیروز به‌عنوان نخست‌وزیر جدید این کشور انتخاب شد. تراس در شرایطی توانست در انتخابات درون‌حزبی محافظه‌کاران به پیروزی برسد که انگلیسی‌ها هم‌اکنون با بحران افزایش هزینه‌های زندگی و رکود اقتصادی مواجه هستند.

رقیب لیز تراس در انتخابات درون‌حزبی، ریشی سوناک، وزیر سابق دارایی بود که ۶۰هزار و ۳۹۹رأی به‌دست آورد و از دستیابی به صندلی رهبری حزب محافظه‌کار و به دنبال آن نخست‌وزیری انگلیس بازماند. در مقابل لیز تراس ۸۱هزار و ۳۲۶رأی کسب کرد. تراس پس از اعلام نتیجه انتخابات گفت: «ما باید نشان دهیم که می‌توانیم طی ۲سال آینده به نتیجه مطلوب برسیم. من طرحی را برای کاهش مالیات‌ها و رشد اقتصادی‌مان ارائه خواهم کرد و به بحران انرژی، قبوض انرژی شهروندان و همچنین مسائل بلندمدت در زمینه تأمین انرژی رسیدگی خواهم کرد.»

لیز تراس، جانشین بوریس جانسون می‌شود که طی ماه‌های گذشته همواره با رسوایی‌های ناشی از نقض مقررات مواجه بود و درنهایت این موضوع به کاهش حمایت از دولتش و سرانجام استعفای او منجر شد. جانسون روز سه‌شنبه به اسکاتلند سفر می‌کند تا در دیدار با ملکه الیزابت، استعفای خود را به‌طور رسمی اعلام کند و پس از آن الیزابت دوم از تراس خواهد خواست تا دولت جدید را در لندن تشکیل دهد.

تراس چهارمین نخست‌وزیر محافظه‌کار انگلیس از زمان انتخابات ۲۰۱۵ خواهد بود. براساس گزارش رویترز، اکنون انگلیس با رکودی طولانی مواجه است و نرخ تورم در ماه ژوئیه به ۱۰٫۱درصد رسید. تراس در طول مبارزات انتخاباتی خود نشان داد که به دنبال کاهش مالیات و سایر عوارض است؛ اقدامی که به‌گفته برخی اقتصاددانان باعث افزایش دوباره نرخ تورم خواهد شد. در عین حال تراس با فهرست طولانی از چالش‌های انباشته‌شده روبه‌روست و برخی نمایندگان حزب مخالف خواستار برگزاری انتخابات زودهنگام شده‌اند؛ هرچند تراس گفته است که اجازه برگزاری چنین انتخاباتی را نخواهد داد.

رویترز به نقل از «دیوید دیویس»، عضو سابق پارلمان انگلیس نوشته است که با توجه به چالش‌های فعلی که پیش روی تراس قرار دارند، احتمالاً او با دومین دوره دشوار نخست‌وزیری پس از جنگ جهانی دوم روبه‌رو خواهد شد.

وال استریت ژورنال در معرفی نخست‌وزیر جدید انگلیس گفته است که تراس در شمال این کشور توسط پدر و مادری چپ‌گرا بزرگ شد، اما او خود را وارث مارگارت تاچر می‌داند. در تاریخ سیاسی، تراس همچنین سومین زنی خواهد بود که دولت انگلیس را رهبری می‌کند. لیز تراس ۴۷ساله، در دوران جوانی و دانشجویی خود حتی سابقه فعالیت سیاسی علیه نظام سلطنتی انگلیس را هم دارد. گفته شده که او در دوران دانشجویی در دانشگاه آکسفورد به لیبرال‌دمکرات‌ها پیوست و تصاویری از او موجود است که در آنها خواستار لغو سلطنت شده است. تراس در سال ۱۹۹۶ به حزب محافظه‌کار پیوست و برای کار به شرکت نفت شل پی‌ال‌سی رفت.

نخستین تجربه تراس برای ورود به فعالیت‌های پارلمانی در سال ۲۰۱۰ بود و پس از آن او به‌عنوان قانونگذار حزب محافظه‌کار، به سرعت مشاغل وزارتی ازجمله وزیر دادگستری و سپس وزیر تجارت بین‌الملل را تجربه کرد تا در دوره جانسون، کرسی وزیر خارجه را در سال ۲۰۲۱ به‌دست گرفت. در جریان رسوایی‌های بوریس جانسون و اعتراضات و فشارها برای کناره‌گیری او، تراس از بوریس جانسون حمایت کرد.

تراس همچنین در همه‌پرسی برگزیت سال ۲۰۱۶ به خروج از اتحادیه اروپا رأی منفی داد و این خروج را یک اشتباه برای جدایی از بزرگ‌ترین شریک تجاری لندن عنوان کرد. او اما اکنون به‌دنبال اجرای قوانین برگزیت است. اگر انگلیسی‌ها با انتخابات زودهنگام مواجه نشوند، انتخابات بعدی انگلیس در ۲۵ژانویه ۲۰۲۵ برگزار خواهد شد و تراس تا آن زمان قدرت را در دست خواهد داشت.

نقل‌قول

احمد مسعود
رهبر جبهه پنجشیر افغانستان
به من دریافت وزارت در دولت طالبان پیشنهاد شد. من اعلام کردم به‌دنبال منافع شخصی نبوده و تنها برای آزادی مردم در حال مبارزه هستم. در آن جلسه به‌وزیر خارجه طالبان گفتم تنها دولتی را خواهم پذیرفت که برآمده از خواست و اراده مردم افغانستان باشد. (ایندین‌اکسپرس)

نبیه بری
رئیس پارلمان لبنان
دیدار اخیر میشل عون رئیس‌جمهورو نجیب میقاتی نخست‌وزیر مأمور به تشکیل دولت لبنان جزو بدترین نشست‌ها بود و صحبت‌ها درباره تشکیل دولت را به جای اول خود بازگرداند. همین مسئله باعث شده تا من تصمیم بگیرم که در تشکیل دولت مداخله نکنم و مسئولیت آن را بر دوش عون و میقاتی بگذارم. (الشرق‌الاوسط)

ژائو لیجیان
سخنگوی وزارت خارجه چین
مداخله مکرر آمریکا به‌ویژه مداخله نظامی آن در سوریه خسارات زیادی را برای غیرنظامیان و اقتصاد این کشور به همراه داشته و میلیون‌ها نفر را آواره کرده است. فشار آمریکا مردم را از دسترسی به نیازهای اولیه زندگی محروم کرده است. (خبرگزاری سانا)

خبر

شیلیایی‌ها، مخالف حذف میراث «پینوشه»

برگزاری همه‌پرسی قانون اساسی در شیلی با رأی منفی شهروندان این کشور روبه‌رو شد. مردم شیلی روز یکشنبه در همه‌پرسی بر سر تصویب تغییرات فراگیر در قانون اساسی جدید این کشور به پای صندوق‌های رأی رفته بودند. تغییرات پیشنهادی در قانون اساسی شیلی بر مسائل اجتماعی و برابری جنسیتی، حقوق جمعیت بومی این کشور و محیط‌زیست و تغییرات آب و هوایی تأکید داشت و حقوق شهروندی را نیز برای برخورداری از آموزش، مراقبت‌های سلامتی و مسکن رایگان درنظر می‌گرفت. همچنین قرار بود یک سیستم قضایی برای بومیان سرزمین‌های خود مختار ایجاد شود که موازی با سیستم فدرال مورد پذیرش قرار می‌گرفت. نمایندگان پارلمان شیلی پس از چندین ماه این تغییرات را در سندی ۱۷۸ صفحه‌ای با ۳۸۸ بند ارائه کرده بودند. وال استریت ژورنال گزارش داده که تغییرات پیشنهادی یکی از محافظه‌کارترین کشورهای آمریکای لاتین را به یکی از چپ‌گراترین جوامع جهان تبدیل می‌کرد. گفته شده با شمارش تمام آرا، ۶۲درصد از رأی‌دهندگان تغییرات پیشنهادی در قانون اساسی این کشور را رد کرده‌اند. با رأی منفی به همه پرسی اصلاحات قانون اساسی، شیلی با همان قوانینی اداره خواهد شد که ریشه در دیکتاتوری دوران ژنرال آگوستو پینوشه دارد.

کیوسک

هفته نامه بلومبرگ [آمریکا]

راشاتودی، اهرم ضدتحریم روسیه

مجله بلومبرگ در تازه‌ترین شماره خود به راهبرد رسانه‌ای ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه، برای توسعه نفوذ خود در جامعه جهانی پرداخته و از نقش پررنگ شبکه تلویزیونی راشاتودی (RT) در این حوزه نوشته است. در این گزارش به ممنوعیت فعالیت راشاتودی در اروپا پس از آغاز جنگ روسیه و اوکراین اشاره شده و آمده است: «با وجود ممنوعیت فعالیت راشاتودی از سوی اتحادیه اروپا، این شبکه همچنان زنده است و با کمک به مسکو برای یافتن متحدان جدید در آفریقا، آسیا و آمریکای لاتین که دولت‌هایشان مواضع خصمانه‌ای نسبت به پوتین ندارند به یکی از بخش‌های کلیدی استراتژی کرملین برای بی‌اثر کردن تحریم‌ها علیه روسیه تبدیل شده است.»